

HOTĂRÂRE
nr. 3-115/2022

mun.Chișinău

13 octombrie 2022

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor având în componența sa:

Președinte - Vladislav Guțan;

Membrii - Elena Cazacov, Victor Comerzan, Pavel Țurcan, Oleg Televca, Octavian Lazarev, Alexandru Lozan

examinând în ședință publică cauza disciplinară în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, XXXXXX, vizând admiterea de către acesta a unei abateri disciplinare în activitatea procesuală,-

A CONSTATAT:

Pe rolul Colegiului de disciplină și etică se află pronunțarea asupra procedurii disciplinare formulate de Inspekția procurorilor împotriva dlui XXXXXX, procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, având ca obiect săvârșirea de către numit a abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) și lit.b) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns Inspekția procurorilor, prin reprezentant - inspector Natalia Cernous și procurorul vizat XXXXXX, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de xx.xx.2022, când având nevoie de timp pentru a delibera, Colegiul de disciplină și etică (în continuare Colegiul) a amânat pronunțarea la data de xx.xx.2022.

Prin decizia inspectorului din cadrul Inspekției procurorilor Natalia Cernous din xx.xx.2022 privind rezultatele examinării sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară, formulate de către adjunctul Procurorului General interimar Marcel Dimitraș cu privire la omisiunile admise la examinarea cererii avocatului XXXXXX în interesele condamnatului XXXXXX deschidere a procedurii de revizuire a procesului penal în cauza penală nr. XXXXXX, cauza disciplinară a fost remisă Colegiului, cu solicitarea sancționării disciplinare a procurorului XXXXXX.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că, procurorul XXXXXX examinând cererea avocatului XXXXXX în interesele condamnatului XXXXXX a acționat contrar prevederilor art.458 alin.(3) pct.2), 459 alin.(1), 460 alin.(6) și (7), 461, 405 alin.(2) pct.4) din Codul de procedură penală.

De asemenea, procurorul XXXXXX ar fi nesocotit dispozițiile Pct. 6.1.1., 6.1.2., 6.1.4., 6.1.6 din Codul de etică al procurorilor, de asemenea, î-1 obligă pe procuror să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte, principiile judecătii echitabile cum sunt prevăzute în art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene pentru

Drepturile Omului, actele normative ale Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor; să acționeze în mod echitabil și onest; să respecte drepturile și interesele legitime ale părților și participanților la proces, persoanelor fizice și juridice; să se asigure ca procedurile penale să opereze cât de rapid posibil, în concordanță cu interesele justiției.

Acțiunile procurorului XXXXXX, în opinia Inspecției procurorilor, constituie abateri disciplinare prevăzute la art.38 lit.a), b) din Legea cu privire la Procuratură - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a legislației, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii de aplicare a normelor stabilite în sistemul de drept.

Ca stare de fapt, se arată că, prin sentința Judecătorei XXXXXX mun. Chișinău, din xx.xx.2012, XXXXXX a fost recunoscut vinovat în baza art.191 alin.(5) din Codul penal și condamnat la x ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu admiterea acțiunii civile a XXXXXX prin care s-a dispus încasarea din contul lui XXXXXX în beneficiul XXXXXX echivalentul în lei la momentul executării hotărârii a sumei de XXXXXX, hotărâre menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2012, a Deciziei Curții Supreme de Justiție din xx.xx.2012 și Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție (ambele în ordine de recurs în anulare) din xx.xx.2013 și xx.xx.2020, atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă.

Pe parcursul judecării cauzei în instanțele de judecată de toate nivelele, inculpatul XXXXXX și avocații acestuia invocând existența ordonanței de refuz în pornirea procesului penal din xx.xx.2001, adoptată de către XXXXXX, XXXXXX pe materialele referitoare la activitatea XXXXXX din lipsa în acțiunile persoanelor cu funcții a elementelor constitutive ale infracțiunii, au solicitat încetarea urmăririi penale pe motivul prevăzut la art.275 pct. 8) Cod de procedură penală - existența în privința lui XXXXXX a unei hotărâri neanulate pe aceleași acuzații.

Instanțele judecătorești au respins cererile înaintate motivînd că nu poate fi luată în considerare și nu poate fi pusă în baza unei decizii de încetare a procesului penal o simplă xerocopie, autentificarea și provenința căreia trezește suspiciuni, iar veridicitatea acesteia nu a putut fi demonstrată de partea apărării.

Totodată, la xx.xx.2012, Secția XXXXXX a Procuraturii Generale a pornit urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX în baza art. 332 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe faptul falsificării ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2001.

La data de xx.xx.2015, prin ordonanța procurorului Secției XXXXXX a Procuraturii Generale, XXXXXX, a fost dispusă suspendarea urmăririi penale, din motivul că, nu au fost identificate persoanele care ar putea fi puși sub învinuire, fiind îndeplinite la acea etapa toate acțiunile de urmărire penală a căror efectuare era posibilă în lipsa învinuitului, luate toate măsurile pentru descoperirea lui, în baza art.278¹ alin.(1) pct.2) din Codul de procedură penală.

Prin ordonanța Procurorului General din xx.xx.2020, urmărirea penală a fost reluată, deoarece a devenit necesară efectuarea unor acțiuni de urmărire penală.

La xx.xx.2020, procurorul XXXXXX a dispus clasarea procesului penal nr. XXXXXX, din lipsa faptului infracțiunii, în baza art.275 pct.1), art.286 din Codul de procedură penală. În motivarea soluției luate, procurorul XXXXXX a invocat faptul că o copie a ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2001 se află în materialele acumulate de către Curtea de Conturi în anul 2002 pe marginea controlului

activității XXXXXX în perioada xx.xx.1999-xx.xx.2001, materialele care deja sînt arhivate la Agenția Națională a Arhivelor. La fel, s-a menționat că există scrisoarea nr. XXXXXX din xx.xx.2001 prin care [...].

Despre examinarea circumstanțelor în ordinea art.93 din Codul de procedură penală și emiterea, în temeiul celor constatate, la data de xx.xx.2001 a ordonanței de refuz în pornirea procesului penal, a declarat XXXXXX, procurorul care a adoptat astfel de soluție și audiat în calitate de martor în instanța de judecată, fiind sub jurământ și preîntîmpinat de răspundere penală pentru darea declarațiilor false. Cele declarate de XXXXXX a confirmat și ex-procurorul XXXXXX.

Reieșind din cele constatate, XXXXXX a conchis că, a existat în fapt ordonanța din xx.xx.2001 de refuz în pornirea urmăririi penale emisă de către procuror, adjunct al Secției XXXXXX a Procuraturii Generale, XXXXXX, din lipsa faptului infracțiunii.

La xx.xx.2020, avocatul XXXXXX în interesele condamnatului XXXXXX a înaintat Procurorului General cerere privind deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal în cauza penală nr. XXXXXX, în motivarea cererii invocînd pretinse fapte și circumstanțe noi care nu au fost cunoscute și/sau examinate în cadrul urmăririi penale, cît și ulterior în cadrul judecării cauzelor penale în instanțele judecătorești, ultimele decizii a Colegiului penale al Curții Supreme de Justiție din xx.xx și xx.xx.2012, în special existența ordonanței de refuz în pornirea procesului penal din xx.xx.2001 pe materialele referitoare la activitatea XXXXXX, fapt confirmat prin scrisoarea Procuraturii Generale din xx.xx.2013, care a fost readresată pentru examinare Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Examinarea cererii a fost dispusă procurorului XXXXXX care la xx.xx.2021 a admis cererea avocatului XXXXXX și prin ordonanță a dispus deschiderea procedurii de revizuire, iar la xx.xx.2021 a trimis în judecată materialele cercetării privind revizuirea procesului penal în privința lui XXXXXX, cu propunerea de încetare a procesului penal în cauză.

La faza de pregătire a cercetării cererii de revizuire s-a stabilit că partea vătămată, XXXXXX, XXXXXX nu a fost informat atît despre cererea avocatului XXXXXX în interesele condamnatului XXXXXX privind deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal în cauza penală nr. XXXXXX de condamnare a lui XXXXXX în baza art.191 alin. (5) Cod penal, cît și ordonanța procurorului XXXXXX de deschidere a procedurii de revizuire din xx.xx.2021, motiv din care instanța a obligat procurorul să lichideze omisiunile admise.

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXX din xx.xx.2021, propunerea procurorului XXXXXX privind revizuirea procesului penal în cauza penală nr. XXXXXX de condamnare a lui XXXXXX în baza art.191 alin. (5) Cod penal, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport juridic.

Instanța a constatat că sentința Judecătoriei XXXXX mun. Chișinău din xx.xx.2012, în privința lui XXXXXX a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2017, care a respins apelul inculpatului XXXXXX ca nefondat și prin decizia Curții Supreme de Justiție din xx.xx.2012, care a recunoscut ca inadmisibil recursul declarat împotriva sentinței și deciziei, fiind menținut arbitrariul instanțelor de fond și apel.

Prin deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție (ambele în ordine de

recurs și anuare) din xx.xx.2013 și xx.xx.2020, au fost respinse recursurile în anulare înaintate.

Instanța a reținut că, că atât avocatul XXXXXX cât și procurorul XXXXXX invocă faptul ca drept alte circumstanțe de care instanța de judecată nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii este rezultatul urmăririi penale efectuate în cauza penală nr. XXXXXX — clasarea procesul penal la data de xx.xx.2020 în temeiul prevederilor art.275 pct.1) Cod de procedură penală, din motivul că nu există faptul infracțiunii, fiind stabilită prin aceasta veridicitatea ordonanței din xx.xx.2001 emisă de procurorul XXXXXX, prin care s-a dispus în pornirea procesului penal din lipsa în acțiunile persoanelor de funcții de răspundere a elementelor constitutive ale infracțiunii.

Însă instanța a menționat că urmare acestei acțiuni procesuale s-a ajuns la un rezultat deja existent și cunoscut de toate instanțele de judecată care au examinat cauza penală de învinuire a lui XXXXXX în baza art.190 alin. (5) Cod penal — existența unei copii neautentificată a ordonanței din xx.xx.2001 emisă de procurorul XXXXXX, prin care s-a dispus refuzul în pornirea procesului penal.

Or, în rezultatul urmăririi penale în cauza nr. XXXXXX, pe faptul falsificării ordonanței din xx.xx.2001, în privința ordonanței din xx.xx.2001 emisă de procurorul XXXXXX, care a derulat o perioadă mai mult de x ani de zile, așa și nu putut depista originalul acestui act sau măcar o copie autentificată a ordonanței contestate.

Prezența la moment a aceluiași act, în aceeași formă, neautentificat, nu constituie temei de revizuire a procesului penal. Circumstanțele invocate de avocatul XXXXXX și procurorul XXXXXX nu se încadrează în limitele noțiunilor de fapte noi ori recent descoperite.

Sentința în cauză a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, XXXXXX, la Curtea de Apel Chișinău unde se află în proces de examinare.

Fiind audiat în cadrul verificării sesizării, procurorul XXXXXX a comunicat că, a examinat cererea avocatului XXXXXX de deschidere a procedurii de revizuire a procesului penal în privința lui XXXXXX, recunoscut vinovat prin sentința Judecătorei XXXXXX mun. Chișinău, din xx.xx.2012, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin. (5) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de XXXXXX, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis. Acțiunea civilă a XXXXXX a fost admisă și s-a dispus încasarea din contul lui XXXXXX în beneficiul XXXXXX echivalentul în lei la momentul executării hotărârii a sumei de XXXXXX, sentința fiind menținută prin deciziile Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2012 și a Curții Supreme de Justiție din xx.xx.2012.

Prin deciziile Curții Supreme de Justiției din xx.xx.2013 și din xx.xx.2020 recursurile în anulare declarate de către avocatul XXXXXX în numele condamnatului XXXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din xx.xx.2012, au fost declarate "inadmisibile".

Conform art.458 din Codul de procedură penală, alin.(3) pct., hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă, dacă s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că

cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată.

Procurorul XXXXXX în explicațiile sale, depuse în formă scrisă, inclusiv și cele verbale expuse în cadrul examinării cazului de către Colegiu, aferent omisiunilor pretins a fi admise a susținut în esență că ... a menționat că, Secția XXXXXX a Procuraturii Generale, în persoana procurorului XXXXXX, examinând materialele referitoare la activitatea XXXXXX, la xx.xx.2001, în conformitate cu prevederile art.5 p.2), art.93 din Codul de procedură penală, a dispus refuzul în pornirea procesului penal pe materialele referitoare la activitatea XXXXXX, din lipsa în acțiunile persoanelor cu funcții de răspundere a elementelor constitutive ale infracțiunii.

Ordonanța de refuz în pornirea procesului penal din xx.xx.2001, adoptată de către procurorul XXXXXX, a fost depistată în copie în materialele Curții de Conturi, privind controlul activității XXXXXX în perioada xx.xx.1999 – xx.xx.2001 (Hotărârea Curții de Conturi nr. xx din xx.xx.2002, [...]).

În cadrul judecării cauzei, prin sentința Judecătoriei XXXXXX mun. Chișinău, din xx.xx.2012 și deciziei Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2012, nu au fost stabilite temeuri pentru liberarea de răspundere penală a inculpatului XXXXXX, iar cererile acestuia precum și ale apărării privind încetarea procesului penal din motiv că pe aceleași fapte prin ordonanța secției XXXXXX a Procuraturii Generale din xx.xx.2001 s-a refuzat în pornirea procesului penal din lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii au fost respinse, deoarece ordonanța nominalizată nu poate servi ca probă pentru încetarea procesului penal, dat fiind faptul că prezintă o simplă xerocopie, autenticitatea căreia nu este confirmată în modul prevăzut de lege.

La fel, și Curtea Supremă de Justiție, prin deciziile din xx.xx.2012 și xx.xx.2013 nu a stabilit temeuri pentru a casa soluțiile adoptate și a dispune încetarea procesului penal din motivul invocat mai sus.

Totodată, procurorul XXXXXX consideră că, din probele administrate reiese că faptul examinării în perioada xx – xx.2001, de către procurorul șef adjunct al Secției XXXXXX, dl XXXXXX, a informației XXXXXX privind cazul [...] a avut loc și acest control s-a finalizat cu adoptarea de către acesta a ordonanței de refuz în pornirea procesului penal din xx.xx.2001, rămasă definitivă și irevocabilă prin necontestare.

Prin ordonanța procurorului XXXXXX din xx.xx.2020 s-a stabilit că a existat în fapt ordonanța din xx.xx.2001 de refuz în pornirea procesului penal emisă de către procurorul șef-adjunct al Secției XXXXXX XXXXXX.

În aceste condiții, a decis că există probe suficiente pentru deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal în cauza penală nr. XXXXXX (nr. XXXXXX al dosarului atribuit de instanța de judecată) în privința lui XXXXXX, cu propunerea de încetare a procesului penal în cauza dată.

Consideră procurorul XXXXXX că, eronat în sesizare a fost invocat încălcarea termenului admis de lege pentru deschiderea procedurii de revizuire, or acest termen urma a fi calculat nu din momentul adoptării ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din anul 2001, dar din momentul adoptării ordonanței de clasare a procesului penal adoptată la xx.xx.2020 de către procurorul XXXXXX pe cauza penală nr. XXXXXX.

Procurorul XXXXXX a mai remarcat că, la momentul actual asupra procedurii de revizuire nu există o hotărâre definitivă judecătorească, Curtea de Apel Chișinău având

pe rol examinarea apelului procurorului și a apărării împotriva sentinței Judecătoreiei Chișinău sediul XXXXXX din xx.xx.2021, și care urmează să se expună asupra motivelor invocate în apelurile respective.

La examinarea cererii de revizuire s-a condus doar de normele legale și doar în baza rezultatelor obținute în urma controlului efectuat, au fost adoptate soluțiile ce se impun, fără a admite careva abateri de la lege.

Mai mult ca atât, cu titlu de informare procurorul XXXXXX a adus la cunoștință că la Curtea Europeană a Drepturilor Omului se află spre examinare cererea condamnatului XXXXXX, cu referință la încălcările admise de instanțele judecătorești ale Republicii Moldova, la adoptarea hotărârilor de condamnare a ultimului.

Potrivit textului și spiritului art.114, art.115, în coroborate cu art.120 din Constituție, Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești și proclamă caracterul obligatoriu al actelor judecătorești definitive.

În acest sens, prin argumentele expuse împotriva lui în sesizarea din xx.xx.2022, fiind pusă la îndoială hotărârile adoptate, doar în măsura în care acestea au fost justificate în raport cu circumstanțele cauzei, identifică că un asemenea tratament este inacceptabil din punctul de vedere al independenței decizionale a procurorului și constituie o imixtiune directă în activitatea acestuia, or, aceasta nu reprezintă altceva decât o încălcare flagrantă a principiului respectării independenței decizionale a procurorului, de care urmează a se ține cont în mod obligatoriu la inițierea și examinarea procedurilor disciplinare în privința procurorilor, ceea ce contravine prevederilor art. 37 din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură.

Analizând probele administrate, audiind reprezentantul Inspecției procurorilor și procurorul XXXXXX, Colegiul constată că în cazul examinat nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) și b) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Astfel, Colegiul reține că trebuie făcută distincție între încălcarea normelor de procedură ca greșeală ce poate fi cenzurată pe cale controlului ierarhic superior și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată, și pe de altă parte, nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar.

Analiza elementelor constitutive ale acestei abateri disciplinare nu poate fi efectuată decât prin raportare la principiul independenței procurorilor la pronunțarea hotărârilor și adoptarea soluțiilor. Or, art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016 prevede expres că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

În acest context, Colegiul reține că interpretarea probelor și aplicarea dispozițiilor legale, în măsura în care sunt susținute de argumente juridice și logice, sunt de esența actului de judecată, fiind exclus controlului administrativ asupra acestora.

Prin urmare, obiectul verificării disciplinare nu-l poate constitui raționamentul

logico-juridic al procurorului chemat să instrumenteze o cauză. Opinia pe care acesta și-o formează în urma raționamentului logico-juridic nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare.

În raport cu particularitățile concrete ale cazului, Colegiul reține că Inspecția procurorilor, ca titular al acțiunii disciplinare pune în discuție însuși modul de interpretare a unei norme de drept, în speță a art.458 alin.(3) pct.2) din Codul de procedură penală, de către procurorul de caz și raționamentul logico-juridic al acestuia, aspecte care, însă, nu pot forma obiectul unei verificări disciplinare, acestea putând fi cenzurate doar în cadrul controlului ierarhic/judiciar și în căile de atac.

Mai mult ca atât, după cum rezultă din materialele procedurii disciplinare și explicațiile depuse în fața Colegiului, în procesul examinării cererii de deschidere a procedurii de revizuire, de către procurorul de caz - XXXXXX au fost respectate prevederile actelor departamentale, fiind informată subdiviziunea specializată a Procuraturii Generale despre deschiderea procedurii de revizuire în cauza penală nr. XXXXXX.

Colegiul constată că, ceea ce se reproșează în fapt procurorului XXXXXX, așa cum însăși reprezentantul Inspecției procurorilor a recunoscut în cadrul examinării cauzei, este modul în care procurorul a făcut evaluarea probatoriilor din perspectiva temeiurilor deschiderii procedurii de revizuire și modul în care, urmare evaluării, a deschis revizuirea. Practic, ceea ce se supune analizei sunt corectitudinea declanșării procedurii de revizuire în raport cu probatoriile administrate într-o cauză penală și raționamentul logico-juridic al acestuia.

Sub acest aspect, criticile aduse de către Inspecția procurorilor, care vizează soluția adoptată de procuror ca urmare a examinării unei cereri de deschidere a procedurii de revizuire, nu pot fi formulate și nici examinate pe cale contenciosului disciplinar, ci numai în cadrul specific controlului jurisdicțional.

În caz contrar s-ar nesocoti principiul independenței procurorului reflectat în art.3 din Legea cu privire la Procuratură, iar Inspecția procurorilor și/sau Colegiul s-ar transforma într-o instanță de control judiciar.

Prin urmare, față de toate aceste argumente, nu se poate reține în sarcina procurorului XXXXXX nerespectarea normelor de drept procesual care vizează procedura de revizuire a procesului penal reglementate în Codul de procedură penală.

Sub aspectul laturii subiective, Colegiul reține, raportat la aspectele detaliate anterior, că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare. Or, Colegiul reține că procurorul XXXXXX nu a acționat cu intenție sau cu neglijență, de natură a produce un rezultat prejudiciabil vreunei părți. Mai mult ca atât, după cum s-a constatat în cadrul examinării cauzei disciplinare, la moment, procedura de revizuire este pendinte, nefiind soluționată printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.51 alin.(1) lit.d), art.85 și art.89 lit.a) din Legea Republicii Moldova nr.3 din 25.02.2016 cu privire la procuratură, Colegiul de disciplină și etică,-

HOTĂRĂȘTE:

1. A înceta procedura disciplinară inițiată în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, XXXXXX;

2. Hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului de disciplină și etică, în termen de 5 zile lucrătoare, de la data pronunțării.

Președintele colegiului:

Vladislav GUȚAN _____ semnat _____

Membrii Colegiului:

Elena CAZACOV _____ semnat _____

Victor COERZAN _____ semnat _____

Pavel ȚURCAN _____ semnat _____

Oleg TELEVCA _____ semnat _____

Octavian LAZAREV _____ semnat _____

Alexandru LOZAN _____ semnat _____